

Олена ГАСЬКЕВИЧ

24.06.2020

Від початку свого створення музей Юліуша Словацького є творчим і культурним осередком не лише міста та регіону, а й платформою культурного обміну міжнародного рівня. Його творять люди, що співпрацюють із нашим закладом, наповнюють його атмосферу своїми думками, досягненнями, емоціями. Таким є Олександр Марченко – поет, музикант, бард, письменник, педагог, автор поетичної збірки «Чудеса починаються за светлом», та повісті у білому вірші «Рефи», програми «Повій, вітре». Його творча трудова біографія – барвіста і різнопланова як і його таланти. Випускник Львівської консерваторії, Олександр працював у Тернопільській та Київській філармоніях, очолював студію авторської пісні при Київському Державному університеті, викладав історію України та Тернопільщини, курс світової та української літератури, авторський курс «Культура і релігія» у Тернопільському комерційному інституті та Тернопільській школі №4. У 1999 році він, як десятки тисяч співвітчизників, змушений був поїхати до Італії в пошуках роботи. Там, у Неаполі, Олександр потрапив у вир долі, що виніс його від вуличного музиканта – до слави, та загального визнання. Олександр Марченко став першим українським «постеджаторе». Постеджаторе – міський мандрівний співак-музикант, на зразок трубадурів чи кобзарів. З XV століття вони є носіями знаменитої неаполітанської пісні. Неаполітанці свято плекають свої традиції та свою культурну відрубність, то ж знайти свою нішу у цьому виді мистецтва іноземцеві –

справа майже немислима. Потрібно пізнати душу цього народу, вчутися у звучання його традиційної пісні, зрозуміти мовні нюанси. І ось— Олександр знімається у фільмі «Неаполітанське серце», присвяченому цьому виду пісенної творчості, де серед 12 найкращих виконавців, він – єдиний іноземець і єдиний НЕ неаполітанець. Потім були концерти, зйомки на телебаченні, ефіри на центральних італійських каналах. Олександр став впізнаваною постаттю у Неаполі. Олександр Марченко концертував у 30 країнах світу, їздив із концертами на елітних круїзних кораблях. Однак, він завжди прагнув жити на батьківщині, завжди вертався до рідного Тернополя. Безліч незримих ниточок митця пов'язує із Кременцем. Рідне місто його батька, – Кременець, особливо близький Олександрові ментально. Музей геніального поета став для Марченка одним із символів міста, –місцем зустрічі з одностудцями, із вдячними слухачами, платформою для обміну творчими здобутками, дискусій та інспірацій. Від початку створення музею Олександр Марченко бере участь у концертах, організованих у музеї під час «Діалогу двох культур», «Днях Європи», поетичних зустрічах із творчою молоддю. Тут, у музеї, він виступав із авторською програмою «Повій, вітре!». Серед численних талантів Олександра не можна не згадати його поетичні переклади. Поет вільно перекладає з італійської (С. Паломба), іспанської (Ф.Г. Лорка), польської (Ю. Тувім, А. Осецка). Зараз він займається перекладами поезій Маріуша Ольбромського, співорганізатора від польської сторони традиційних «Діалогів двох культур», відомого поета та суспільно-культурного діяча Польщі.

В умовах адаптивного карантину, можливості виступу перед широкою публікою в нашому закладі обмежені. То ж пропонуємо нашим віртуальним відвідувачам послухати у виконанні Олександра Марченка пісні, записані онлайн.

Посилання на відео із піснею "Гуде вітер вельми в полі"

https://www.facebook.com/museumjs/posts/678066989425537?_tn_ =K-R